

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dien et men drott.

VRIJDAG 6 JULIJ.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; franko door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, e.iz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 5 Julij.

De fransche *Moniteur* van gisteren bevat een artikel, dat wel als de authentieke interpretatie der Maandag 11. door Keizer Napoleon gehouden redevoering mag beschouwd worden en dat wij om die reden hier in zijn geheel laten volgen. Op de hooge beteekenis en de ernstige strekking van dat stuk zullen wij wel niet de aandacht te vestigen hebben. De lezing er van alleen zal voldoende zijn om allen, die met eenige opmerkzaamheid den gang van zaken gevolgd hebben, te doen inzien, dat er, nu de weener konferentie niet tot het beoogde doel geleid hebben, van den kant van Frankrijk een meer forschen toon wordt aangeslagen en dat het onwankelbaar vast schijnt te staan, thans met verdubbelden nadruk zich van het geweld der wapenen te bedienen ter bereiking van het resultaat, dat voor de westersche vrijheid en beschaving onmisbaar geacht wordt.

't Is intusschen niet dit alleen, wat blijkt uit het artikel van den *Moniteur*: nog eenige andere bijzondere punten worden er in behandeld, die, op dit oogenblik met zoo veel klem ter sprake gebragt, eenen diepen indruk te weeg brengen en aan de opmerkzaamheid niet zullen ontsnappen.

Zoo is het voelbetekenend, dat juist op dit oogenblik het volgende in herinnering wordt gebragt: »Bijaldien, op den dag van den 1^{en} Januarij 1855, Rusland niet toegetreden was tot de vier punten, dan moest het kabinet van Weenen, ingevolge art. 5 van het traktaat van den 2^{en} December, maatregelen nemen, om Rusland tot de aanneming er van door de kracht der wapenen te dwingen. Doch daar wij onze toestemming gegeven hadden tot het openen der onderhandelingen, was de dag, dat Oostenrijk al zijne verplichtingen zou na te komen hebben, verdaagd tot na den afloop der konferentieën." In verband hiermee is van geene mindere beteekenis, wat verder gereleveerd wordt: »dat, daar Rusland geen der middelen goedkeurt, die in waarheid geschikt zijn, om zijn overwigt in de Zwarte Zee te doen ophouden en om het derde waarborgpunt te verwezenlijken, de onderhandelingen tevens tot resultaat gehad hebben, ten volle de verplichtingen van Oostenrijk jegens Frankrijk en Engeland van kracht te maken." Op de medewerking der oostenrijksche wapenen, 't is onmiskenbaar, wordt dus althans door Frankrijk, krachtens het 5^e art. van het December-verdrag, rekening gemaakt. Men voelt wat het zeggen wil dat dit openlijk gekonstateerd wordt.

Niet minder opmerkelijk welligt is, wat een weinig later in het artikel van het officiële blad voorkomt. Frankrijk en Engeland blijven niets anders bedoelen dan wat zij van den aanvang beoogd hebben: het herstel van het europeesche evenwigt op grondslagen, stevig genoeg om weerstand te kunnen bieden aan de dreigende gevaar van het Noorden. Doch om tot dat doel te geraken, zal Frankrijk niets verwaarlozen »om de reeds geslotene overeenkomsten vruchtbaar te maken en om nieuwe overeenkomsten te sluiten." Hoe deze aankondiging verstaan moet worden, behoeft niet gezegd, ten minste niet wat het laatste, het sluiten van nieuwe overeenkomsten betreft. Wat aangaat het vooraangaande, het vruchtbaar maken van reeds geslotene overeenkomsten, mogelijk zou dit in meer dan een zin kunnen opgenomen worden, en welligt kon deze verklaring wel eens iets bedenkelijks hebben voor Oostenrijk. Hoe dit zij, daar mag men zich van overtuigd houden, dat de geallieerden den kamp niet zullen opgeven dan na het voorgestelde doel bereikt te hebben.

Het artikel, waaruit dit zonneklaar blijkt, luidt als volgt: »De Keizer heeft de Kamers tot eene buitengewone zitting opgeroepen, ten einde een nieuw beroep op hunne bereids beproefde vaderlandsliefde te doen. De te Weenen geopende onderhandelingen zijn zonder resultaat gesloten en hebben nogmaals in het helderste licht den systematischen tegenstand van Rusland gesteld, om tot een ernstig plan van schikking te komen en nieuwe inspanning is noodig om het Petersburger kabinet tot een vrede te doen besluiten, welke onze en Europa's belangen eischen.

»Zijn de laatste onderhandelingen vruchteloos geweest, het gouvernement des Keizers is ten minsten overtuigd al het mogelijke te hebben gedaan om ze vruchtbaar te doen zijn. Toen het weener kabinet, na de onderteekening van het traktaat van 2 December, kennis gaf van de door vorst Gortschakoff gedane stappen, om betreffende den vrede in onderhandeling te treden, had het gouvernement reden, om niet zonder wantrouwen, een zoo plotselinge verandering van Ruslands houding te beschouwen. Het herinnerde zich volkomen dat Rusland eenige maanden vroeger, met trots en als diep zijne waardigheid kwetsend, de vier waarborgpunten had verworpen, welke Oostenrijk-zelf aan zijne adhesie had voorgesteld.

»Maar uit beleefdheid voor het weener hof, waarmede het een voor zijne oogen kostbaren bond had gesloten, besloot het gouvernement des Keizers tot die onderhandelingen toe te treden.

't Is waar, naauwlijks hadden de gevolmagtigden der geallieerden uit den mond van vorst Gortschakoff de aanneming der vier waarborgpunten door Rusland vernomen, of het Petersburger kabinet deed er eene veranderde lezing van uitgeven, welke de strekking er van grootendeels beperkte en van de weinige opregtheid getuigde, welke dat kabinet in de onderhandelingen zou brengen. Niettemin, het gouvernement des Keizers zich als verbonden jegens Oostenrijk beschouwende en zich, in overeenstemming met zijn bondgenooten, bepallende tot het nemen van maatregelen, opdat de zin der toetreding van vorst Gortschakoff in Weenen, in de eerste vereeniging der konferentieën overtuigd, het gouvernement, moende te moeten voortgaan, en de onderhandelingen werden geopend.

»De toestand was in dien oogenblik zeer eenvoudig. Wij waren met Oostenrijk verbonden door een traktaat, dat de gemeenschappelijke verwezenlijking der vier waarborgpunten ten doel had; en een den 28 September onderteekend protokol had aan die vier fundamentele punten eene uitlegging gegeven, welke evenmin aan de drie mogendheden als aan Rusland zelf veroorloofde de beteekenis er van te verkrachten of de strekking er van te miskennen. Bijaldien, op den dag van den 1^{en} Januarij 1855, Rusland niet toegetreden was tot de vier punten, dan moest het kabinet van Weenen, ingevolge art. 5 van het traktaat van den 2^{en} December, maatregelen nemen, om Rusland tot de aanneming er van door de kracht der wapenen te dwingen. Doch daar wij onze toestemming gegeven hadden tot het openen der onderhandelingen, was de dag, dat Oostenrijk al zijne verplichtingen zou na te komen hebben, verdaagd tot na den afloop der konferentieën.

»Het gouvernement des Keizers, gelijk bekend is, hechte groot gewigt aan het derde punt. Het dacht niet, dat de afschaffing van het russische protektoraatschap in de vorstendommen, de vrije vaart op den Donau en de onafhankelijkheid van den Sultan, in zijne betrekkingen met zijne tot den griekschen ritus behoorende onderdanen, gewaarborgd zouden zijn, zoo lang Ruslands Keizer in de Zwarte Zee een genoegzame magt bezat, om den dag na de sluiting des vredes, de verlorene stellingen te hernemen. Die overtuiging werd gedeeld door de drie verbondene mogendheden. Ook hadden zij, bij het protokol van 2 December verklaard, dat het derde waarborgpunt niet slechts voorschreef de deelneming van het Ottomanische rijk aan het Europeesche regt, maar tevens de vernietiging van het russisch overwigt in de Zwarte Zee.

»Twee stelsels zijn door de Parijsche en Londensche kabinetten voorgesteld ter vervulling des voorwerps van het derde punt: een stelsel van neutralisatie, welke de *Pontus Euxinus* voor elke oorlogsvlag, tot welk land ze mogt behooren sloot, aldus elke kans tot oorlog uit die gewesten verwijderende, welke voortaan slechts geopend zouden zijn voor den vreedzamen strijd der handelsbelangen; en een stelsel van beperking, welke aan Rusland veroorloofde weder in de Zwarte Zee te verschijnen en er een genoegzaam getal vaartuigen te onderhouden, om er zijne waardigheid en zijn grondgebied te doen eerbiedigen, zonder dat de waakzaamheid, welke wij er wilden

houden, een aanvallend of dreigend karakter zou hebben. De russische gevolmagtigden hebben elke discussie over het eerste selsel afgewezen, en hardnekkig geweigerd het beginsel van het tweede toe te laten. Van hunnen kant hebben zij hunne voorstellen gedaan: Dat, hetwelk het minst van de onzen afweek, volgens de uitdrukkingen van den graaf von Buol, *had volstrekt de strekking niet, om op voortdurende wijze, en in een gewonen staat van zaken, het maritieme overwigt van Rusland in het Oosten te doen ophouden.*

»De verwerping door de russische gevolmagtigden van elk beginsel van beperking, ontbond ons met volle regt van de door ons aan Oostenrijk gedane belofte om op de basis der vier waarborgpunten te onderhandelen en wij waren van dien oogenblik aan volkomen gerechtigd om de sluiting der konferentieën te eischen, akte nemende der vervalling van het traktaat van 2 December.

»Niettemin had het weener kabinet het denkbeeld een combinatie voor te stellen, welke de kabinetten van Parijs en Londen genegen waren naauwkeurig te onderzoeken, alvorens zich uit de konferentieën te verwijderen. Die combinatie bestond in een systeem van tegenwigt. Als beginsel stelde men voor, de tegenwoordigheid van twee schepen van ieder der drie verbondene mogendheden, om in de Zwarte Zee stationair te zijn. Zoodra Rusland zijne, in dit oogenblik in die zoo aanveilige scheepsmagt magt gaan vermoederen, dan was het aan de drie mogendheden vergund ieder een gelijk getal schepen er in te brengen, gelijk staande aan de helft der russische scheepsmagt. Eindelijk, werd de aard der vermoederen als vijandig erkend, dan had de Sultan de bevoegdheid om de zeeënngen voor de gansche zee-magt der verbondene mogendheden te openen.

»Het weener kabinet erkende zoo juist de ontoereikendheid der combinatie, dat het zich aanbod, met Frankrijk en Engeland een traktaat te sluiten, krachtens 'twelk de partijen als eene vijandigheid zouden erkend hebben de vermeerdering der russische magt, zoodra ze tot het cijfer van vóór 1853 zou gestegen zijn.

»Alzoo kon Rusland, op één schip na, *zonder eenig gevaar, zijne marine herstellen op den dreigenden voet waarop ze vóór den oorlog was. Men vroeg aan dat rijk eene enkel regtstreeksche en bepaalde verbintenis, en men stelde in de plaats van het denkbeeld, om aan dat rijk verplichtingen op te leggen, dat van verplichtingen, welke de drie mogendheden onder elkander zouden gekontrakteerd hebben, om in het vervolg een gevaar af te weeren, van welks voorkoming men afzag. Ongetwijfeld zou de algemeene opinie in die soort van schikking slechts een middel hebben gezien, om de moeilijkheden te ontwijken, waaraan men aarzelde het hoofd te bieden, en een zeker bewijs der magteloosheid van de geallieerde gouvernementen, om de kwestie op te lossen in den geest van het derde waarborgpunt.*

»Het weener kabinet heeft, sedert aan 's Keizers gouvernement en aan dat van hare Britsche Majesteit een voorstel gedaan, gebaseerd op de beperking, en te dien aanzien, van een aard om ons te voldoen; maar, van een andere zijde onvolledig, daar 't het karakter niet had van een ultimatum, waaraan een *casus belli* was verbonden. Er kon geen nut bestaan om een voorstel te bediskussieeren, waarvan wij vooraf wisten dat Rusland kategoriesch het beginsel zou verwerpen en dat Oostenrijk niet beloofde, om, des vereischt, met de wapens te ondersteunen.

»De onderhandelingen zijn alzoo gesloten geworden, en 't behoort den oorlog om de kwestien door te hakken, welke onopgelost zijn gebleven. Evenwel, op de duidelijkste wijze aantoonende, dat Rusland geen der middelen goedkeurt, die in waarheid geschikt zijn om zijn overwigt in de Zwarte Zee te doen ophouden en om het derde waarborgpunt te verwezenlijken, hebben de onderhandelingen tevens tot resultaat gehad, ten volle de verplichtingen van Oostenrijk jegens Frankrijk en Engeland van kracht te maken.

»'s Keizers gouvernement overtuigd van, in overeenstemming met het Engelsche gouvernement, al met hem afhang te hebben gedaan, om de sluiting van een gemakkelijker te maken, heeft niets te vermelden in de

den, die tot heden gevolgd is. Het doel der beide geschieden is aangewezen, sedert den aanvang des oorlogs, door het traktaat dat beider verbond bekrachtigt. Frankrijk en Engeland beoogen geen ander doel dan de herstelling van het evenwigt op een basis, die sterk genoeg is om weerstand te bieden tegen een heerschzucht, welke, sinds zoo vele jaren, voortdurend voor Europa een oorzaak van onrust en vrees is. Het gouvernement des Keizers zal voortgaan de taak te vervullen, welke de Voorzienigheid het heeft opgedragen, met die gematigdheid waarvan alle zijne daden in deze reeds zoo lang durende krisis het kenmerk dragen. Ter verdediging eener zaak gewapend, die alle sympathiën vereenigende, ook alle vaandels moest vereenigen, zal het niets onbepoet laten om de bereids geslotene verbanden vruchtbaar te maken en er nieuwe te sluiten; en, mogt het alleen met Engeland de grootste zwaarte van het gewigt moeten dragen tot aan het einde van den worstelstrijd, het stelt volkomen vertrouwen in den krijgsmoed der beide legers, in den burgermoed der beide volken. Het zal er in slagen, men behoeft er niet aan te twifelen, aan de door de onderhandelingen hangend gelatene kwestien eene oplossing te geven, die in overeenstemming is met de nationale eer, de belangen en wenschen van Europa.

Ben bestendig lezer schrijft ons:
»In de maand Maart jl. opende de boekhandelaar van der Wiel te Arnhem, eene intekening op een boekwerk (proza en poëzij van Nederlandsche auteurs) met het doel de geheele opbrengst daarvan te doen toekomen aan de noodlijdenden van den Watersnood in Gelderland; gaarne brengen wij hem voor dit menschevriende doel zijne welverdiende hulde.
»Voor eenige dagen ontvingen wij het bij de intekening aangekondigd boekwerk. Edooh bij het lezen van hetzelfde werden wij niet verontwaardiging vervuld over de daarin gekozen onderwerpen, welke geheel in een protestantschen zin gesteld, voor de Katholieke Godsdienst hoogst beledigend waren. Katholieken toch zoowel als Protestanten, teekenden op dat boekwerk in, om den nood hunner ongelukkig geworden natuurgenoeten te helpen lenigen, en het stond dus den uitgever niet vrij om onder de leus van weldadigheid te beoefenen, de Katholieken tegen hun wil en weten een boek in handen te spelen waarin zij in hunne godsdienstige gevoelens gekrenkt werden.
»Wanneer er protestantsche geschriften onder andersdenkenden moeten verspreid worden, dat dit dan op een andere wijze dan onder het masker van weldadigheid te beoefenen geschiede.

Blijkt het verslag over den toestand der hoofdstad over 1854, werden ten vorigen jare door de diakoniën en ambasturen der verschillende kerkelijke gemeenten bedekt:

	Onafgebr.	Tijdel.	Totaal.
Nederd. hervormden	14815	—	14815
Waalach hervormden	212	281	493
Engelsch-gereformeerden	2	5	7
Evangelisch-lutherschen	1949	816	2765
Hersteld Evang. lutherschen	575	225	800
Vereenigde Doopsgezinden	213	74	287
Remonstrantsch-gereformeerden	154	26	180
Christelijk afgescheidenen	29	23	52
Roomsch-katholieken	4392	4369	8761
Nederl. Israëlieten	11184	1352	12536
Nederl. Portog. Israëlieten	898	877	1775
Totaal	34223	8048	42271

Uit datzelfde verslag blijkt verder, dat zich bevinden in het R. K. Jongensweeshuis 276 wezen.
» » » Meisjesweeshuis 247 »
» » » Lindenhofje 49 personen.
» » » Hamerhofje 30 »
» » » Hofje: de huisjes van Brouwer 15 »
» » » St. Andrieshofje 35 » (1)
» » » Gesticht van Bredadigheid (in de Kalverstr.) 92 »
» » » Gesticht St. Bernardus 91 »
» » » Gesticht der Voorzienigheid 27 »
» » » Gesticht van den H. Aloysius 70 »
» » » Gesticht van Bretano 54 »
» » » Burger Oudevrouwenhuis van Juffr. Spyker 24 »

Bij het dep. van Binnenl. Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, ontvangen eene som van 48 fr. 86 centimes, aan Zr. Ms. gezantschap

(1) Uit het verslag blijkt niet hoe vele personen gehuisvest zijn op het Zeven-Keurvorstenhofje, het Moenshofje, het Swijghershofje, het Nieuwe-Sukkerhofje, het Gebouw van Barmhartigheid, het hofje van van Bienen en het Regenboog-liefde-Hofje.

te Brussel ingezonden door de heeren A. Lenoir en P. Hoyois, predikanten der Reform. gemeenten te Nessouvaux en Verviers, zijnde dat beloop samengesteld uit ingezamelde giften in de Evangelische kerken, te Nessouvaux ad fr. 32.22 ct., te Verviers ad fr. 9.14 ct., en Sprimont ad fr. 7.50 ct.

Z. M. heeft benoemd: tot ridders der orde van den Ned. Leeuw Mr. J. B. baron van Hagepoth tot den Beeraulaauw, Mr. R. Twiss Fz., en Mr. J. van Leliveld van Cingelsbouck; en tot reuter-plaatsverv. in de arr. regb. te Deventer Mr. J. van der Sleyden

Uit eene goede bron vernemen wij, dat er onderhandelingen gevoerd worden tusschen de nederl. - belgische en Hollandsche spoorweg-maatschappijen, die op het punt zijn van gesloten te worden, ten gevolge waarvan de trein, gewoonlijk de beurstrein genoemd, die thans ten 11½ ure van Rotterdam naar Amsterdam vertrekt, voortaan een kwartier nuss later zou vertrekken, ten einde de reizigers uit België, die omstreeks dat uur te Rotterdam aankomen, in de gelegenheid te stellen de amsterdamsche beurs van dien dag te bezoeken. Door de daarbij betrokken reizigers zal dusdanig besluit gewis met genoegen vernomen worden. (Amst. Crt.)

Men meldt uit Deventer, dd. 2 Julij. Dezer dagen had hier een treffend ongeval plaats. Eene moeder joeg haar kind, dat op straat speelde, in huis, zoo het schijnt wat onzacht, althans de kleine stoof naar binnen, viel in een ketel kokend heet water en bestierf het weldra. De moeder trok zich dit zoo sterk aan, dat zij als waanzinnig werd, nu en dan wel heldere oogenblikken had, maar mede binnen kort een lijk was. Dit plotseling dubbel verlies heeft den vader zoo geweldig geschokt, dat ook hij bedlegerig en men voor zijn leven ernstig beducht is. (H.)

De minister van Financiën heeft ter algemeene kennis gebragt, naar aanleiding van art. 7 der wet van den 23 April 1852 (Staatsblad N°. 90), dat de navolgende kapitalen aanwezig zijn tot verzekering van de verzilvering van het in omloop zijnde bedrag van f 10,000,000 in muntbiljetten, inschrijving op het grootboek van nationale schuld: 1°. op het 3 pCt. grootboek een kapitaal groot f 1,010,300, naar den koers aangewezen bij art. 5 der wet, van 60 ten honderd, uitmakende eene waarde van f 606,180.00; 2°. op het 2½ pCt. grootboek een kapitaal van f 18,762,000, naar den koers aangewezen bij art. 5 der wet, van 50 ten honderd, uitmakende eene waarde van f 9,381,000. 3°. onder bevoegdheid der Nederlandsche Bank aan schatbiljetten, daargesteld volgens de wet van den 18 Junij 1851 (Staatsblad N°. 65), een kapitaal van f 13,000; te zamen f 10,000,180.

Naar men verneemt, bevindt zich onder de buiten en binnenlandsche harmonie-vereenigingen, welke zich voor het aanstaande concours, op 21, 22 en 23 dezer te Dordrecht te houden, hebben aangemeld de met lof bekende Grootte Harmonie van Luik, welke onlangs de gouden medaille (1ste prijs) te Brussel, Gend en Leuven heeft behaald. Men verneemt verder, dat het bestuur van Euterpe, er toe is overgegaan, om, ondanks de daar aan verbonden aanzienlijke kosten, het in Europa met roem bekende muzikkorps der Guides van Brussel tot een koncert en Matinée Musicale uit te noodigen, waartoe bereids de toestemming van Z. M. den koning van België is verzocht.

Zondag avond zijn de zonen H. en L. van den heer J. d. L. te 's Bosch, na eene som van 16 à 17 duizend gulden, bestaande grootendeels in effecten (Certif. 4 pCt. Rusland) uit eenen secretaire te hebben genomen, met eene tilbury den weg van Utrecht ingeslagen, om zich volgens men zegt, na te Amsterdam specie voor de effecten te hebben gekregen, te Rotterdam voor Amerika in te schepen: De oudste der zonen, H., heeft reeds eenigen tijd in Amerika doorgebragt en was slechts sedert drie dagen binnen deze stad terug. Of hun de ontsnapping zal gelukt zijn en zij reeds de volle zee bereikt hebben, is nog niet bekend. (Noord-Brab.)

De Zeev. Eerw. Heer M. P. W. H. Scheyven, pastoor van de O. L. Vrouwe Kerk te Maastricht, vroeger pastoor te Nederweert, is benoemd tot deken van St. Servaas te Maastricht. (Noord-Brab.)

In den nacht van 2 Julij is in de nabijheid van Meppel, te Havelte, bij een vrij hevig onweder de bliksem in twee telegraaf-palen geslagen, ten gevolge waarvan niet alleen de palen in meerdere of mindere mate beschadigd zijn; maar ook de telegraaf-draad getroffen is, zelfs zoo, naar men wil, dat hij op de getroffen plaats gesmolten is; daardoor was alzoo de werking opgehouden en de gemeenschap tusschen Meppel, Assen, Groningen, enz. verbroken.

Van deskundigen hebben wij de aanmerking hooren, maken, dat de bij de telegraaf-palen geplaatste bliksem-afleiders van boven niet naar behooren puntig genoeg zijn. (U. Crt.)

Het gezouten vleesch, dat uit Amerika naar Europa wordt overgezonden, is in Frankrijk onderzocht en uitnemend bevonden. Het ossenvleesch is minder geschikt om gebraden te worden, maar zeer goed voor bouillie of ragout. Het varkenvleesch is uitnemend. Beide vleeschsoorten zijn zeer goedkoop en de aanvoer wordt telkens grooter.

's-GRAVENHAGE, 4 Julij. Het heeft Z. M. den Koning behaagd, onzen geachten stadgenoot, den notaris J. Bervoets, te benoemen tot ridder der orde van de Eikenkroon.

— Den 30 dezer is op den huize Sandenburg, h. Neerlangbroek overleden Mr. F. A. A. C. baron van Lijnden van Sandenburg, ridder der orde van den Neder Leeuw, kommandeur van de orde der Eikenkroon, hofrair kamerheer des Konings, vice-president van het Pro Gerechtshof van Utrecht, enz. enz.

— De kiesvereeniging Nederland heeft gisteren avond tot kandidaten voor het lidmaatschap van den gemeenteraad allier herkozen al de aftredende leden, zijnde de heeren: 1. F. M. Schmolck; 2. Mr. H. baron Collet d'Escour; 3. P. Varkevisser; 4. Jhr. Mr. G. L. H. Hooft; 5. Mr. F. M. baron van der Duijn; 6. Mr. J. G. A. Clant; 7. Mr. A. de Pinto; 8. Dr. W. H. Meijer; 9. Mr. A. D. Keth; 10. Dr. B. van Gogh; 11. J. C. van der Kemp; 12. Mr. D. Polak Daniels.

UTRECHT, 4 Julij. Gisteren morgen had alhier in de fabriek van den Heer J. M. van Kempen, een allernoodlottigst ongeluk plaats. Cornelis Bosson, werkmans aldaar geraakte met de linker arm en regter hand tusschen eene machine, waardoor hem arm en hand zoodanig verscheurd en verbrijzeld werden, dat hem, na in het stad ziekenhuis overgebragt te zijn, onmiddellijk de regterhand is afgezet geworden, terwijl eene belediging van den linker arm steeds zorgelijk is. Zijne vrouw is sedert weinige dagen van haar derde kind bevallen.

ZWOLLE, 3 Julij. Gisteren voormiddag werd de te toonstelling van schilderijen van levende meesters plechtig geopend. De heer Chimae van Oudendorp, voorzitter der kommissie, hield daarbij eene kernachtige rede, door den burgemeester op gepaste wijze werd beantwoord. Bijna 300 stukken zijn geëxposeerd in sierlijk gedekte reerde zalen van het stadhuis, daartoe door het gemeentebestuur afgestaan. Men vindt daaronder keurige en kapitale stukken, terwijl het ensemble der tentoonstelling bijzonder voldoet. Naar wij vernemen is het plan een verloting reeds vastgesteld, die zeker door de gunstige

— In de laatste dagen hebben eenige provinciale bladen verschillende verkeerde en onjuiste berigten, uit eene of minder onzuivere bron geput, omtrent den nieuwen lijken spoorweg getracht te verspreiden.

Door de mensche welwillendheid van HH. concessie-rissen zijn aan verschillende belangstellenden volledige mededeelingen gedaan omtrent den tegenwoordigen stand der onderneming en is hun overtuigend gebleken, met de voorbereidende werkzaamheden steeds op eene lide wijze wordt voortgegaan, en het oogenblik wel zal gekomen zijn om een begin te maken met de uitvoering dezer zoo nuttige zaak. (Amst. Crt.)

HEEMSE, 2 Julij. Bij eene grasverpachting heden gehouden, zijn de buitengewoon hooge prijzen van f 35 per dagwerk besteld. Voor ettelijke jaren kon dezelfde landerijen met veel beter gewas slechts p f 20 opbrengen.

Het schraalste land en dagwerken, die zeer weinig gras bevatten, hebben nog f 20 a 25 opgebragt. De werden voor eenige jaren bij voortreffelijken oogst v f 12 verpacht. Bij eene verpachting te Hardenbergh, pen de prijzen nog hooger dan hier. (M.)

STAPHORST, 2 Julij. Terwijl de landbouwer verlost herfst den zaaitijd onder bedroevende uitzigten open wegens de misplaat, staat thans de rogge hier rege veel deelig, zoo mede de vroeg gezaaide boekweit en de aardappelen, waaraan men nog geen zweem van bederf e dekt.

Ook de haver en garst staan zeer gunstig, terwijl paardewieden, die hier veel verbodwd worden, heet bloeijen.

ROSENDAAL, 3 Julij. Met den eersten dezer ma heeft de dienst op den Antwerpen-Rotterdamschen sp weg, wat de uren van aankomst en vertrek aange wederom eenige wijziging ondergaat. Dit zal nu sinds verlopen maand April, gelooven wij, ongeveer de en twintigste maal zijn, dat zulks plaats grijpt, zo wel mag worden aangenomen, dat binnen kort de maaktheid bereikt zal wezen! Ook achten wij het als niet onbelangrijke, en wellicht des gouvernements aande meer dan waardige, omstandigheid, dat al de ongehu wachters langs den lijn, door de maatschappij uit dienst verwijderd en vervangen zijn door gehuwden, der bepaling, dat alnu door de vrouwen de dienst dezen zal worden verrigt en zij gebruikt als wegwerf Wij laten de vraag, in hoeverre deze maatregel met openbare veiligheid in overeenstemming te brengen

geheel in het midden, doch zeker is het, dat het een vrij zonderling gezicht oplevert, wanneer men vrouwen, soms in zeer belangwekkende omstandigheden, behoorlijk met vlag en roephoorn gewapend, de mannelijke betrekking van waachter ziet vervullen. Mogen slechts geene ongelukken de maatschappij tot eene andere wijze van handelen doen besluiten! (H.)

GIessen, 3 Julij. Onze paardenmarkt was heden druk bezocht en vrij wel van paarden voorzien, hetgeen men om de vele opkoopingen, die in de laatste dagen langs de huizen gedaan zijn, niet verwacht had. Drie- en vierjarige paarden waren reeds vroeg van f300 a f400 opgekocht, terwijl voor de jonge paarden mede aanzienlijke prijzen besteed werden.

In het laatst dezer maand zullen uit deze gemeente eenige personen naar Noord-Amerika vertrekken en zich te Pellá vestigen. Onder hen bevinden zich vele welgestelde landlieden.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*: STOKHOLM, 3 Julij. Een Engelsch eskader heeft Wiborg gebombardeerd en vernield. Den 25sten passeerde een Russisch eskader, uit zeven stoomschepen bestaande, Botaldavick (?) en voerde zes prijs gemaakte vaartuigen mede.

[Wiborg, een havenstad met 5000 inwoners, ligt in de golf van Finland, op 20 mijlen van Petersburg en 30 van Helsingfors. Het is eene aanzienlijke vesting.]

NAPELS, 4 Julij. Er hebben hier talrijke arrestatiën plaats gehad, welke van staatkundigen aard zijn; ook zijn vele huiszoekingen bewerkstelligd. Op de gemeenschap met Piëmont wordt streng toezigt gehouden. De uitvoerrechten op het hooi zijn verhoogd; tevens is een verbod uitgevaardigd, om hennep en levensmiddelen naar de Krim uit te voeren. De vertegenwoordigers der mogendheden hebben hiertegen vertoogen ingediend.

HAMBURG, 4 Julij. Een Engelsch eskader heeft Nystadt gebombardeerd, eene kleine Finsche stad met twee duizend inwoners aan de Golf van Bothnie. De stad is geheel vernield.

PARIJS, 5 Julij. Eene dépêche van den generaal Pélassier van den 3den dezer meldt, dat op dien dag de lijkplegtigheid van Lord Raglan door de vereenigde legers met veel luister had plaats gehad. De omstandigheden vergunden het.

De naderingswerken gingen goed voort; de gezondheids-toestand werd beter.

MARSEILLE, 5 Julij. De voorbereidselen voor de inscheeping van versterkingstroepen naar de Krim worden met ijver en spoed voortgezet.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 4 Julij. Keizer Napoleon zegt in zijn toespraak van eergisteren: »Wij zijn nog in afwachting dat Oostenrijk zijne verbindtenissen zal gestand doen, die bestaan in ons traktaat van bondgenootschap offensief en defensief te maken; indien de onderhandelingen niet gelukken.»

Deze volzin heeft zeer de aandacht getrokken; zij duidt in waarheid een zeer gevoelige vernadering aan in de natuur der bestaande betrekkingen tusschen het kabinet van Weenen en tusschen de kabinetten van Londen en Parijs.

Deze wijziging der situatie is nog gevoeliger geworden door een artikel van den *Moniteur*, gisteren aan het hoofd van zijn niet officieel gedeelte gepubliceerd, onmiddellijk na de keizerlijke aanspraak, waarvan het als ontwikkeling en uitlegging dient. De *Moniteur* legt op brede schaal de verschillende wijzigingen der onderhandelingen en konferentiën bloot sedert de maand Januarij; hij bevestigt het bestaan van een nieuw voorstel, gegrond op een beperking van de zcemagt van Rusland van dat dien aard is om in dit opzigt de westersche mogendheden te voldoen. Maar, zegt de *Moniteur*, het schijnt geen nut te hebben een ontwerp te behandelen waarvan wij vooruit weten dat Rusland stellig het beginsel zou verwerpen, en dat Oostenrijk des noods niet door kracht van wapenen zou weten ondersteunen.

De *Moniteur* stelt dus vast dat het geheel der onderhandelingen tot resultaat heeft gehad, om aan de verplichtingen van Oostenrijk jegens Frankrijk en Engeland, de volheid hunner kracht te geven. Het orgaan van het Fransche gouvernement verklaart voorts op nog duidelijker en stelliger wijze, dan zulks geschied is in de keizerlijke aanspraak, dat Frankrijk en Engeland vastberaden het doel zullen najagen dat zij beoogen en niets zullen verzuimen, om de reeds gesloten verbonden te maken, en als het noodig is ook afzonderlijk nieuwe te sluiten.

Zoo men te Parijs zeer duidelijk is met den toestand en de verplichtingen van Oostenrijk aan te geven, men is in dit opzigt te Weenen niet minder duidelijk. Men beschouwt er de zaken uit een geheel verschillend oogpunt en het Oostenrijksche kabinet heeft reeds door de dépêche van 20 Mei van graaf Buol, aan den heer Hub-

ner verklaard, dat het traktaat van 2 December van Oostenrijk niet meer verlangde dan het reeds gedaan had.

Heeft men te Weenen dat traktaat als niet al te vatbaar beschouwd en vatbaar voor verschillende uitleggingen!

Van een anderen kant, heeft men te Parijs er meer gewigt aan toegeschreven dan het werkelijk had, en heeft men van die gesteldheid geen uitkomsten verwacht die er werkelijk niet van te verwachten zijn.

Hoe het zij, 't is zeker, dat de wrevel zeer kenbaar is en de situatie zeer moeilijck.

Te Parijs heeft een en ander een zeer levendige sensatie verwekt, doch die in de positie-wereld zeer ontevreden schijnt.

De Wetgevende Vergadering heeft zich in hare bureaux onledig gehouden met het onderzoek der aangeboden wetsontwerpen. Er schijnt geen belangrijke tegenstand zich op te doen, noch tegen de leening, noch tegen de ligting van 140,000 man.

De wetsontwerpen op de impost schijnen meer bezwaar op te leveren, schoon zulks de aanneming dier wetten niet zal verhinderen.

In het jaar 1854 zijn in Frankrijk 19,300 vrijwilligers in de krijgsmacht getreden, alzoo 4000 meer dan in het voorgaande jaar. — *L'appetit viét en man geant.*

Door het ongeluk, dat gisteren op den spoorweg van hier naar Caen heeft plaats gehad, hebben onderscheidene personen het leven verloren; het aantal zwaar gekwetsten bedraagt ongeveer 50.

De koerier uit Konstantinopel en uit de Krim brengt nieuwe details mede betreffende het gevecht van den 18 Junij.

Volgens den *Constitutionnel* is de generaal Bosquet belast met het kommandement van den regtervleugel.

Ali-Paccha heeft na zijn terugkomst uit Weenen de post van grootvizier aanvaard, en een langdurige geheime zamenkomst gehad met den Sultan.

Een brief uit Odessa bevat eenige uittreksels uit het journaal van Prins Gortschakoff, loopende tot den 21, waarin eenige bijzonderheden omtrent de gevechten van 17 en 18 Junij voorkomen. Wij ontleenen daaraan het volgende:

Den 17 des ochtends opende de vijand uit al zijn geschut een moorddadig bombardement, dat zijns gelijken nog niet gehad had. Onze troepen leden daardoor een zeer gevoelig verlies. Op dezen dag waren 2000 matrozen, welke tot de voormalige thans door de geallieerden vernielde flotilje van de Azofsche zee hadden behoord, te Sebastopol aangekomen en werden dadelijk op verschillende verdedigingspunten verdeeld. Het bombardement duurde den geheelen nacht en veranderde tegenaan de ochtend in een vreeselijke kanonade, die vooral met eene ongelooflijke hevigheid tegen het bastion Korniloff gericht was. Op de overige punten was de werking van het geschut niet zoo ontzettend als hier, waar tot drie malen toe de manschap ter bediening moest vernieuwd worden. Te gelijker tijd rukte omstreeks ten 4 ure des ochtends de vijand in 6 kolonnes, van welke 2 tegen het bastion Korniloff, 2 tegen het bastion N° 3 en tegen de bastions 1 en 2 elk een, tegen de stad aan onder beschutting zijner oververdoovende belegerings artillerie. Vreeselijke gaten maakten de 380 stukken geschut der bastions 3 en 4 in zijne reijen, diepe, bloedige voren reet de ijzeren hagel daarin, maar moedig stortten zij zich tegen de borst vering om die te bemagtigen, doch hier werden zij door de dappere russische bezetting ontfangen. Zeven uren duurde bijna onafgebroken het moorddadigste bajonetgevecht, alle overige wapens waren overtollig; de artillerie van beide zijden verstomde voor het vreeselijke schouwspel der slagting. Eindelijk, na de wanhopige pogingen des vijands, om de bastions te bemagtigen, werd hij op alle punten geslagen, tot aan zijne loopgraven geworpen en gedurende de wilde vlugt omstreeks 600 gevangenen gemaakt. Nadere bijzonderheden ontbreken nog; men zegt echter, dat ons verlies aan dooden en gekwetsten 3000 man, dat des vijands niet beneden de 8000 man bedraagt. Den 19 werd de parlementaire vlag uitgestoken, om de dooden te begraven. Op sommige plaatsen van het platform van het bastion Korniloff lagen zij 12 sashene of vadem opgestapeld. Den 20 werd voortgegaan met het begraven, tegen den avond echter de parlementaire vlag weggenomen, waarop het bombardement op nieuw, maar slechts zeer zwak, heropend werd. Den 20 werd in de Wladimierskerk een plechtig *Te Deum* gehouden voor het gelukkig afslaan van den vijandelijken storm, de troepen waren daarbij tegenwoordig, in de kleeding waarin zij deel genomen hadden aan den strijd; geen enkel kleedingstuk zag men er, dat niet met menschenbloed was bevekt. Denzelfden dag werd het geheele garnizoen van Sebastopol van het heilig avondmaal voorzien. De kommandant-generaal Osten Sacken ging voor met al de generaals en den staf en vervolgens de troepen. De verdediging van Sebastopol, zoo eindigt deze brief, heeft zijns gelijken niet in de geschiedenis en kan slechts door russische soldaten volbragt worden.

— Een dépêche uit Madrid van 2 Julij meldt volgens

het *Dagblad van Madrid*, dat de Koningin het ontslag van Espartero niet heeft aangenomen. Deze tijding klinkt vreemd, wijl er van den stap dees ministers tot heden niets is bekend geworden. Zulke kan wel niet in verband staan tot het verwerpen van het finantieel plan van den minister Braul, wijl dat eerst den 2 in de vergadering der Cortes moest behandeld worden, en de dépêche er geen enkel woord van spreekt. En schijnt dus in Spanje, tegen trouwens niet vreemd zou wezen, een nieuw kisis te zijn.

In de Cortesvergadering van den 2 is het ontwerp eener gedwongen leening in discussie genomen; men verwachtte dat het den volgende dag zou worden verworpen.

Den 21en dezer werd, bij gelegenheid van het krooningsfeest van den H. Vader, een groot diner gegeven door Kardinaal Antonelli, waarbij genoodigd waren het korps diplomatique, waaronder de Spaansche en Sardinische zaakgelastigden, de heer Pactecé en de markies Migliorati. De diplomatische betrekkingen van den H. Stoel met die Staten, schijnen alzoo nog te blijven voortduren. Pius IX wenscht persoonlijk de zaken niet tot het uiterste te drijven, maar zoo veel mogelijk tot minnelijke schikkingen te komen. Natuurlijk heeft deze gezindheid van den H. Vader invloed op de tegenwoordige politiek van de pauselijke regering.

Aangezien de druifziekte heeft de minister van financiën den invoer van vreemde wijnen geoorloofd. Vele gezinnen drinken geen wijn meer ten gevolge der duurt.

ENGELAND.

LONDEN, 4 Julij. Het schijnt zeker te wezen dat de generaal Simpson zal benoemd worden tot opvolger van Lord Raglan. Generaal Brown, aan wien het kommando zou toekomen, zal wegens ziekte naar Engeland terugkeeren.

De Engelsche pers, die weinig tijd geleden zulke hevige uitvallen tegen den bevelhebber der Engelsche troepen in de Krim aan zijne lezers ten bestegaf, is thans uitbundig in het prijzen en verheffen van den overledene, en kan niet genoeg de zelfopoffering bewonderen, waarmede hij op zeer ver gevorderden leeftijd zich aan de belangen van zijn vaderland gewijd heeft.

Zeventig personen, die bij de wanordelikheden in Hydepark in hechtenis zijn genomen, stonden den 3den voor het gerecht. Een constable heeft verklaard dat er in het park 40, a 50,000 menschen verzameld waren. Eenige agenten van politie zijn met steenen geworpen en hebben zich daarop bediend van hunne met lood gevulde stokken. De zaak is door de regtbank breedvoerig behandeld zonder dat men tot eene beslissing gekomen is.

De hertog van New Castle is naar de Krim vertrokken.

Omtrent de manifestatie in Hydepark vernemen men nog nader:

Ten 3 ure begon een der aanwezigen eene redevoering te houden, waarin hij te kennen gaf, dat hij, toen hij zich 's morgens naar de woning van lord Grosvenor begeven had, deze den vorigen dag naar zijn landgoed was vertrokken. In zijne woning waren echter 200 politieagenten tegenwoordig, met het doel om ze tegen een mogelijken aanval te vrijwaren, en dezelfde voorzorgen waren genomen door zijn broeder, den markies van Westminster. Toen nu de politie in het park was gekomen, verborg deze volksredenaar zich onder de menigte. Daar echter begon hij de politie uit te fluiten, waarop deze met stokslagen antwoordde. Een man en een kind van 6 a 8 jaren werden hierdoor ernstig gewond en naar het gasthuis gebragt.

Toen hierna zich eenige rijtuigen in het park vertoonden hoorde men de kretzen: »Gaaf naar de kerk, en laat van paarden ontspannen!» De constables wilden de personen arresteren, die deze kreten aanhieven, maar hier tegen verzetteden zich de omstanders. Door het gedrang hierdoor veroorzaakt, geraakten zeer velen onder den voet. Hier ~~daar~~ zag men met steenen naar de politie werpen.

De *Daily News* deelt o. a. mede, dat er een ernstige twist ontstaan is tusschen de politie en eenige soldaten van het 66ste regiment, waarvan eenigen met de médaille van Inkermann versierd waren. Een hupper vergeliek het gedrag der konstabels bij dat der Russen, bij gelegenheid van dien veldslag, en toen nu de politie zich aan hem meester wilde maken, verzetten zijne kanenaden zich daartegen, waarop deze los liet.

Ben der Engelsche bladen bewoert dat generaal Pélassier een Ier is. Zijn vader woonde te Limerick, van waar hij in 1798 tijdens de onlusten moest vlugten.

Uit Stockholm wordt gemeld, dat een engelsch eskader de in de golf van Finland gelegen vesting Wiborg heeft gebombardeerd en vernield; een ander berigt uit Hamburg deelt hetzelfde berigt mede omtrent het in de golf van Bothnie gelegen stadje Nijstadt.

BELGIE.

BRUSSEL, 4 Julij. De belgische loodsboot N° 10 heeft den 24 Junij op de hoogte van Portland N.N.O. op een afstand van 16 a 18 mijlen in zee ontmoet en ~~in~~ hielden eene sloep, waarin zich een knaap in bewo-

— Koning Leopold van België, de graaf van Vlaanderen en prinses Charlotte zij heden op het kasteel van Windsor aangekomen.

Te Amsterdarn bij C. L. van LANGEWYSEN, Drukker en Uitgever.